

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2012. október

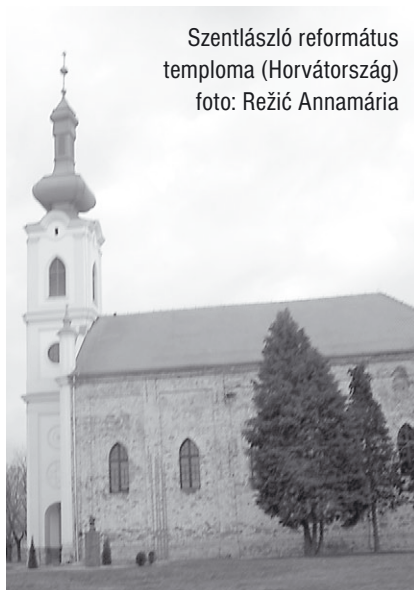
XIX. évf. 10. szám

Ismertesd meg azokat fiaiddal...

5Mózes 4,9-10

Október történelmi eseményekben gazdag hónap népünk számára. A hónap hatodik napján az aradi vértanukra emlékezünk, majd 23-án az 1956-os forradalom évfordulója, s ahogy káténk tanítja, történelmi emlékűnnep a Reformáció Napja 31-én. Önmagában ez a felsorolás sokaknak nem több, mint emléknep, vagy munkaszüneti nap. A (Kárpát-medence) magyar társadalmá, melyet évtizedeken át gyilkosok és rablók, megszállók és erőszaktevők ünneplésére kényszerítettek, nagy részben nem tudja átérzeni valódi ünnepeinek súlyát, szellemi örökségét. Képtelen arra, hogy mérlegeljen, és jól döntsön, mert nem kap megfelelő tájékoztatást a múlt eseményeiről. Először azért nem, mert egy lebutított és nem létező „osztályharcos” történelemoktatásban volt része. Másodszor azért nem, mivel egy szintén lebutított „pláza és média” forráson kapott történelem-ismeretmorzsák elégségeket egy virtuális világban történő tájékozódáshoz, de nem elégségesek a helyes önismerethez, önbecsüléshez, s végképp nem nemzeti és hitbeni megmaradáshoz. És mindez már a gyerekkorban elkezdődik. A ma házasságra lépő fiataljainak jó része, már nem az „anyaölből” is hallott és a fogantatástól jól ismert édesanyjai hangon mondott népmesén, édesapától hallott családi történeteken nevelkedett, hanem „gépmesén” és „rém-mesén”, amit televízióból, magnókazettáról, DVD-ről, majd internetről hallgattott és nézett. Ezekben már legtöbbször nem ember beszél emberhez, hanem mozdony, hajó, kitalált szörnyek, stb. Már látszik is mindennek az „eredménye”. Közösségek hullnak szét, falvak néptelenednek el, s nemzetek (köztük nemzetünk is) az egyre gyorsuló fogyás útjára lépett, mert nem létezni, hanem birtokolni akar. A népünk létéről felelősen gondolkodóktól sem telik többre, mint a szellemi vészharang kongatására, művészi jajveszékelésre, jobb esetben a történelmi múlt erőltetett hangsúlyozására. Ez azonban nagyon kevés. Csak arra jó, hogy a jajveszékelők megnyugtassák lelkiismeretüket mondván: Mi szóltunk! Mit tehetnénk

ennél többet? Október ünnepsora azonban a maga időrendjével is tanít. Egy levert forradalom tragikus végkifejlete Aradon. Tizenhárom kivégzett nemzeti hős, akik között volt német, osztrák, szerb, horvát. **Ezt a forradalmat két európai nagyhatalom közös erővel volt képes leverni,** ahogy gyerekkoromban édesapám elbeszélte. **Az 1956. október 23-án kitört forradalom eltiprásához egy szuperhatalom haderejére, s egy másik szuperhatalom alakoskodó közönyére volt szükség.** Bár évtizedeken át ellenforradalomról harsogott a média, s a politika - ott-hon, családi körben következetesen forra-

Szentlászló református temploma (Horvátország)
foto: Režić Annamária

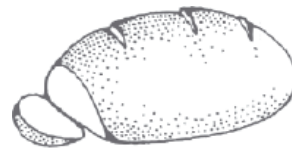
dalomról, s népünk hősiességéről beszéltek szülők és nagyszülők. Mondhatott később is bármit a bértollnok-sereg, tanári kar, vagy politikai kalandorok hada, bennem az élt, amit szülők, nagyszülők minden érdek és félelem nélkül bátran kimondtak. Így jutunk el a harmadik történelmi eseményhez a Reformáció ünnepéhez. Bátran vállalni a felismert igazságot csak az tudja, ki megismerte a megigazító Isten üdvözítő kegyelmét. A megmaradás útján csak akkor járunk, ha az Ő akarata az engedelmeskedünk. Az Ő akarata az, hogy örök életet nyerjünk, és ne csak a mulandó világ egy

mulandó morzsáját birtokoljuk. Hálával és megbecsüléssel kell emlékeznünk életüket áldozó hőseinkre, de tudnunk és hirdetnünk kell, sem forradalom, sem ellenforradalom nem tart meg egyént és népet, semmilyen véres bosszú nem ment meg birodalmakat! A megmaradáshoz a Jézus Krisztusban kapott élő hit kell, amely erőt ad nap, mint nap a reformációhoz, azaz a visszaformálódáshoz. Ez nem konzervatív vaskalaposságot jelent. Akik a reformációt csak ünneplik, és nem élik naponként, azok lehetnek konzervatívok, mert sohasem értették meg annak tartalmát. De a reformáción nem is forradalmi megújulás, amit eszmeként követni kell, ahogyan sokan beállítani szeretnék, hanem életforma. Életforma, amelyben megértjük, hogy a gondok, napi feladatok és kísértések forgatagában felismerhetetlenre „gyűrődött” lelkiességünk, emberi mivoltunk csakis úgy nyeri vissza Istentől kapott megváltott „formáját”, ha az imádság és igeolvasás, igehallgatás útján a Szentlélek hatalmas kisimítja a „gyűrődéseket”. Mózesnek nincs szüksége wellnes-hétvégére, mert feladatul kapja, hogy „amiket saját szemekkel láttál, ne vesszenek el emlékezetedből egész életedben! Ismertesd meg azokat fiaiddal és unokáiddal is.” Ez azt jelenti, ne engedjük hogy a Gonosz, aki mindig az emberi hiszékenységre és feledékenységre épít, elhitesse velünk, hogy mesékben, ős-pogány legendákban, vagy éppen modern tudatlanságban, esetleg birtokolt tulajdonban van a jövőnk, megmaradásunk záloga. Amikor Izrael népe emlékezetébe idézte, s egyre komolyabban hitte, amit atyáik saját szemekkel láttak, Isten utat nyitott nekik, hogy majd 2000 év után visszatérjenek az Ígéret Földjére. Megmaradásunk, s népünk megmaradása érdekében naponként álljunk életünk Ura elé, hogy odaállhassunk gyermekünk, unokánk elé elmondva mindazt, amit Ő tett Jézus Krisztusban, cselekedve azt, amit Ő bízott ránk, hogy az Ő szeretete szerint rendezett élettel szolgáljunk Neki.

Csoma L.

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jób könyve 14. része

Jób beszéde utolsó harmada van előttünk, de ennek a beszédnek az alaphangjához még korábban, az előző rész végén érkezünk el, amikor a 26. versben elhangzik a kérdés: „ifjúkori bűneimért fizetsz meg nekem?!” Úgy is mondhatnám, az ismeretlen költőnek van bátorsága arra, hogy szembesítse az olvasót is, saját hőstét is azzal a területtel, amelyet mindenki megjárt ugyan, de keveseknek adatik meg, hogy sok tiszta emlékekkel dicsekedhessenek (vagy ne) életüknek e szakaszáról. Mert tény, hogy még Dávid is így imádkozik a Zsolt. k. 25:7-ben: „Ifjúságomnak vétkeiről és bűneimről ne emlékezzél meg; kegyelmed szerint emlékezzél meg rólam, a te jóvoltodért, Uram!” A Jubileumi kommentár magyarázója ezt fűzi hozzá: „Érett erkölcsi megismerés és ítélőképesség hiányában elkövetett fiatalkori bűnök nem indokolhatják Jób szörnyű szenvedéseit”. Miért? Talán mi írhatjuk elő Teremtőknek, hogy mi mit indokol? Annál is inkább bele kell ebbe az ömlengő önvédelembe akadnom, mert a Kommentár megjelenése óta egyre többet beszélnek a pszichiáterek arról, hogy a tudat alatti emlékek sokszor az ember életének egészére is kihatással vannak. Akkor pedig fel kell vetni a szülők hatalmas felelősségét, akik meghatározzák ezt az életszakaszt gyermeküknek. Keresztyén emberként éppen ezért én nem mondhatom, nem hiszem azt, hogy szülő bárki lehet, sem azt, hogy a gyermek számára ebben az öt-hat évben nem szükséges állandó jelenléte legalább a szülők egyikének... (Ne fedjük, volt idő – harmincas évek előtt – amikor egy felnőtt annyit keresett, hogy a családját eltarthatta!)

Vissza térve a beszéd végéhez, újra olvassuk a kétségbe esett Jób siralmait. A barátaira haraggal támadó Jób adrenalin lépcsőkön egyre magasabbra jut, kihívja perre Istent is – elveszíti realitás érzékét – majd egyetlen gondolat arról, hogy gyermekkorra talán nem is olyan tiszta, mint hiszi, vissza dobja a porba. Nem véletlenül fogalmazódott meg ez a közmondásunk: „A harag rossz tanácsadó!” Csak rövid ideig feledkezett meg bajáról, de most ismét szembesülni kénytelen vele. Közben megfenyegette barátait, elhíteti magával, hogy Istent is meggyőzheti saját igazáról, hogy elérjen egy pontra, amin túl nem mehet, csak ha Isten megjelene perlekedni vele... Csakhogy mi van, ha

olyan bűnével szembesítené, amiről nem tud, de elkövette, s az halálos?... Témát kell váltania. S valóban. A Jubileumi kommentárban ezeket olvashatjuk:

„Az élet rövid és izgalommal teljes.

Ellentétben a 7:7-10 hasonló gondolatával, az életnek itt nem a fáradságos, hanem inkább rövidre szabott és a haláltól meghatározott voltát akarja hangsúlyozni és azt kérdezi: Hogyan gyakorolhat az Isten ilyen szigorú ítéletet azzal az emberrel szemben, akinek az élete ilyen kurta és kínos? Az ember nem tud tiszta lenni, mert ember. Miért kell hát amúgy is rövid életében ilyen rendkívüli nyomorúságokat elviselnie?

1.v.: Jób könyvének héber szövegében három különböző szót találunk az ember jelölésére: 'enós, a halandó, esendő ember; 'ádám gyűjtőfogalom az egész emberiség jelölésére; geber, a férfi ember. Itt az 'ádám szó szerepel. – 2.v.: Két szép hasonlattal szemlélteti azt a megdöbbentő és feltartóztathatatlan gyorsaságot, amellyel az emberi élet a vége felé siet. – 4.v.: Mikor Jób ártatlanságát hangoztatja nem a büntelenséget igényli magának, csupán azt állítja, hogy súlyos szenvedései nincsenek arányban bűneivel. Jób azt állítja, hogy a vele született bűnösség Istent elnézőbbé kellene, hogy tegye, azt enyhítő körülménynek kellene beszámítania. – 6.v.: A felszólítás – fordulj el azért tőle, hogy nyugalma legyen, Istenhez, mint szigorú bíróhoz van intézve, aki felvigyáz az emberre vö. 7:19; 10:20; Zsolt 39:14. Mint ahogy a napszámosnak, aki keményen dolgozik látástól vakulásig, csak sovány kis örömei vannak az életben, úgy az embernek is sanyarú a sorsa itt a földön.”

A Jób által elmondott siralmok ismerősek. Hiszen az ember „'ádám” máig úgy akarja magát menteni, hogy másra mutogat. Itt még enyhítő körülménynek mondja azt, hogy bűnben születünk. (Volt idő, amikor a bíróság is enyhítő körülménynek vette, ha a bűnös alkoholos befolyásoltság alatt követte el tettét. Ma próbálna valaki erre hivatkozni... De az emberiség Istennel szemben nemcsak ezt gyakorolja, hanem hogy ne keljen magyarázkodnia, létezését is megtagadja).

A Jubileumi kommentárban a Jób. 14:7-12 verseihez fűzött magyarázat így hangzik: „A halál után nincs több reménység.

Az embernek nincs több reménye, ha egyszer eljött a vége. Rosszabb helyzetben van, mint a fa: a levágott vagy elkorhadott törzsből ismét sarjadhat új hajtás, de az ember, ha meghal, sose ébred fel többé új életre.

11.v.: A kifejezés Ézs 19:5-re hasonlít. Míg azonban a prófétánál költői túlzásról van szó, itt szónoki kérdésként szerepel, amely újabb példát hoz arra nézve, hogy a természet élete hosszabb, mint az emberé. – 11b.v.: A náhár szó nem patakot jelent, hanem folyamot. Nagy, soha ki nem apadó folyamra gondol, mint az Eufrátes vagy a Nílus. – 12.v.: A 7-9 összefüggése szerint tagadja a földi élet megismétlődését az ember számára. Az örök életre való feltámadás itt nem szerepel. Nem is szerepelhet, hiszen azt Jézus Krisztus által jelentette be és ábrázolta ki Isten. Szerepel viszont alább az Egyiptomban elterjedt fogalom, a holtak birodalmának képzele.

Erről szól a 14:13-21. A lényegét így foglalja össze a Jub. kommentár írója: „Jób azt szeretné, hogy amíg Istennek haragja el nem múlik fölé, Isten elrejtene őt a halottak birodalmába. Mily nyugalommal és türelmesen várakozna ott hordozva mérhetetlen szenvedéseit s mily örömmel követné Isten szavát, ha szeretettel visszafordulna hozzá és újból hívná őt. De Isten hajthatatlan szigorúsággal ügyel minden lépésére és nem nézi el vétkeit. A természetben a legszilárdabb és legnagyobb dolgok is alá vannak vetve a romlásnak, megsemmisülésnek. Mily sokkal törékenyebb az ember reménysége, melyet Isten megsemmisít! Isten üldözöttjeként sodortatik oda, ahol az embert szereteteinek sorsa sem érdekli többé, csak a saját fájdalmait éri”.

A 22. vershez a kommentár írója ezt fűzi hozzá: „Nehezen magyarázható vers. Nem vonatkoztatható az embernek a Seolban való állapotára”. Akkor viszont tekinthetjük úgy, hogy önmagába zuhan a kiutat nem találó beteg, és saját magán kívül senki, semmi nem érdekli már. És ezzel a vita első köre véget ér.

Ima: Imádkozunk a 13. zsoltár verseivel:

A karmesternek: Dávid zsoltára. Meddig tart ez, Uram? Végképp megfeledeztem rólam? Meddig rejted el orcádat előlem? Meddig kell magamban tanakodnom, és bán-

kódnom szívemben naponként? Meddig kerekedhetik fölém ellenségem? Tekints rám, hallgass meg, URam, Istenem! Tartsd meg szemem ragyogását, ne jöjjön rám halálos álom! Ne mondhasa ellenségem: Végeztem vele! Ne ujjonghassanak ellenfeleim, hogy ingadozom! Mert én hűségedben bízom, szívből ujjongok, hogy megsegítesz. Éneklek az ÚRnak, mert jót tett velem. mondhassák mindig, hogy nagy az Isten! De én nyomorult és szegény vagyok, siess hozzám, Istenem! Te vagy segítségem és megmentőm, URam, ne késlekedj! - Ámen!

- id. f. -

BIBLIAOLVASÓ

v e z é r k ö n a l

1.	Cs.	Zsolt 82	Fil 2, 1-4
2.	P.	Zsolt 83, 1-9	Fil 2, 5-11
3.	Sz.	Zsolt 83,10-19	Fil 2,12-18
4.	V.	Zsolt 84	Fil 2,19-24
5.	H.	Zsolt 85	Fil 2,25-30
6.	K.	Zsolt 86, 1-10	Fil 3, 1-3
7.	Sz.	Zsolt 86,11-17	Fil 3, 4-11
8.	Cs.	Zsolt 87	Fil 3,12-16
9.	P.	Zsolt 88, 1-8	Fil 3,17-21
10.	Sz.	Zsolt 88, 9-19	Fil 4, 1-3
11.	V.	Zsolt 89, 1-9	Fil 4, 4-9
12.	H.	Zsolt 89,10-19	Fil 4,10-14
13.	K.	Zsolt 89,20-28	Fil 4,15-23
14.	Sz.	Zsolt 89,29-38	Júdás 1-7
15.	Cs.	Zsolt 89,39-53	Júd 8-13
16.	P.	Abdiás 1-16	Júd 14-19
17.	Sz.	Abd 17-21	Júd 20-25
18.	V.	Haggeus 1	Zsidók 1, 1-7
19.	H.	Hag 2	Zsid 1, 8-14
20.	K.	Ezsdrás 1	Zsid 2, 1-8
21.	Sz.	Ezsd 2, 1-35	Zsid 2, 9-15
22.	Cs.	Ezsd 2,36-70	Zsid 2,16-18
23.	P.	Ezsd 3	Zsid 3, 1-6
24.	Sz.	Ezsd 4, 1-16	Zsid 3, 7-14
25.	V.	Ezsd 4,17-24	Zsid 3,15-19
26.	H.	Ezsd 5	Zsid 4, 1-5
27.	K.	Ezsd 6	Zsid 4, 6-11
28.	Sz.	Ezsd 7	Zsid 4,12-16
29.	Cs.	Ezsd 8, 1-23	Zsid 5, 1-6
30.	P.	Ezsd 8,24-36	Zsid 5, 7-14

N O V E M B E R

Tiszai Nagy Menyhért

1944-2012

POGÁNY IMÁDSÁG

Add uram, hogy legyen szívem

Telt édes pobár.

Szavak nélküli dicső lényednek.

Ha iszom és lelkem megárad,

Ne lepje el a dagály!

Add, ha szeretem e lélet,

Maradjon meg életmértéked.

Úgy vigyázz reám!

Ó, pazar forrása megannyi létnek:

Órzd e porszezből, mit óni szeretnék!

Így leszel ez anyagult világban

S bennem is való,

Értetű-istenség.

Add uram, hogy legyen szívem

Telt édes pobár.

S, ha egyszer minden élők útján

Az idők órája lejár,

Ne legyen átok neveden éltém,

Hanem megköszönjem szépen,

Hogy minden más csillag,

Galaxis helyett

Pont e földre raktál!...

Szerkesztőségi tájékoztatás

Telefonszám változás!

2012. október 1-től a Szerkesztőség a

056 63 95 396 telefonszámon hívható!

Új e-mail cím:

Kérjük kedves Tudósítóinkat, hogy elektronikus leveleiket a későbbiekben a következő e-mail címekre küldjék: **ladislavcsoma@gmail.com**

vagy **csomalaszlo@centrum.sk**

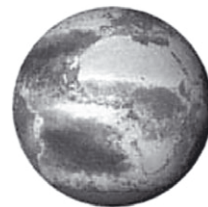
Megértésüket előre is köszönjük.

Közlemény

A Lónyay Gábor Polgári Társulás értesíti mindazokat, akik adójuk 2%-át ebben az évben a Társulás számára utaltatták, hogy **2012. október 31-ig küldjék el az adóhivatal által lepecsételt** meghagyásaik másolatát a deregnyői Lelkészi Hivatal címére (Református Lelkészi Hivatal, 076 74 Drahňov 216), hogy adományait eljuttathassuk a gyülekezetekhez.

Csoma László, elnök

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

KERESZTYÉN TÁRSADALOMETIKUS KEMÉNY EU-KRITIKÁJA

Mit tegyen az egyház, ha az állam kerül válságba?

A fiatal katolikus szociáletikus a Frankfurter Allgemeine Zeitung (=FAZ) legfrissebb számában tanulmányt írt az egyház és az EU(ro) dilemma témáról. Leginkább a bizalom hiányát teszi szóvá, ami az Európai Unió helyzetét súlyosbítja. Elmar Nass eredetileg bankszakember, majd filozófiát és teológiát tanult Bonnban és Rómában. Speciális területe a keresztyén szociáletika, a keresztyén társadalomtan, különös tekintettel az értékekre, az alapelvekre, a jogra, az igazságosságra, valamint a gazdaságetikára. Mi a helye és feladata az egyháznak a bankválság, illetve az euró válság idején? Forrás: faz.net; pro-medienmagazin.de; domradio.de; liberalesinstitut.wordpress.de. Írta: Dr. Békefy Lajos.

Lappangó és mély válság fenyegeti az EU-t

Írásában a szociáletikus Nass felveti, hogy a valutaunió menedzsmentjét, illetve az euro válságát az egyezmények megszegése, illetve be nem tartott ígérek jellemzik. Ma már ez a lappangó válság olyan mértékben elmélyült, hogy nem csak a pénzügyi unió került kockázatos helyzetbe, hanem maga a közös Európa eszméje is. Mivel itt tulajdonképpen az emberi együttélés európai jövőjéről van szó, ez a helyzet hatalmas kihívást jelent a keresztyén szociáletikának is.

Az etikai értékek alternatívájáért - a hatalmi játszmákon és gazdasági érdekeken túl

Nass cikkében így fogalmaz: „A jelenlegi válság sok kérdésért gyakorlati szempontból, politikai érdekből, gazdasági megfontolásból közelít meg és keresik a megoldásokat, de legalább is a magyarázatokat. A teológiai válaszok a helyzet etikai értékelését kínálják. A teológiai válaszokat nem hangulati tényezők, nem hatalmi stratégiák és játszmák, sem ökonómiai modellek irányítják. A keresztyén szociáletikának pontosan az a feladata, hogy értékrendjével és elveivel segítse a társadalom formálását Isten teremtettségi tervei megvalósítása érdekében, s használható etikai kézikönyvet adjon az elbizonytalanított emberek kezébe”.

Az egyháznak és a szociáletikának nem feladata, hogy politikusi vagy közigazgatási szerepben tűnjék fel, de az igen, hogy egyházként hallassa szavát, s alternatívákat mutasson fel. Sok mindenben van oka és lehetősége az egyháznak a tiltakozásra: a konvergenciát segítő szempontok rendszeres és módszeres gyengítése vagy kijátszása ellen, a gyenge állampapírok európai piacra dobása ellen, bizonyos EU-s hivatalos sajtóhangok ellen, s azon „mentési” kísérletek ellen, amelyek védőernyőkről beszélnek, amiket még senki sem látott. Van tehát bőven feladata az egyháznak, ami a kritikai kiállást illeti.

A bizalmatlanság és a becstelenség „kultúrája” az EU-ban!

Nass említi a lisszaboni szerződésben hangsúlyozott és előírt szubszidiaritást, ami fontos (eredetileg protestáns) katolikus szempont. Mégis a hiányzó vagy alig meglévő bizalom miatt sok emberi érték megy veszendőbe, főként ami az együttélést érinti. A szolidaritás is kezd elveszni, aminek az oka: a különböző egyezmények megszegése megrázta a közbizalmat Európában. Olyan furcsa „kultúra” alakult ki, amiben a bizalmatlanság és a

becstelensége az elsőbbség. Ez mindennemű szociális felelősségnek gyökeresen ellentmond.

A bizalom és a becület kultúrája a szolidaritást és szubszidiaritást első helyre teszi. Aki felelőtlenül cselekszik, az nem számolhat a kialakult válságban szolidaritásra. A szubszidiaritás éppen azt célozza meg, hogy ebben a kultúrában az erősek és a gyengék között létrejöjjön a bizalom. Az erősek bízhatnak abban, hogy a gyengék is teljesítenek erejükhöz képest. A gyengék pedig bízhatnak abban, hogy szükség esetén megkapják azt a támogatást, ami ahhoz szükséges, hogy újra tudjanak teljesíteni. Ez vonatkozik egyénekre, társadalmi csoportokra, és a nemzetek közötti kapcsolatokra egyaránt – hangsúlyozza írásában Nass.

A közös felelősség kultúrájával a nemzeti egoizmus ellen

A fiskális és pénzügyi politikának nem szabadna európai szinten a becstelenséget vagy a pénzügyi mértéktelenséget és gátlástalanságot támogatnia. Az ebben mutatkozó cinizmus egyre hatalmasabb mértékben öli meg az őszinteséget, az egyéni felelősséget, és a szociális felelősség szellemét. A katolikus és a keresztyén szociáletikának fontos feladata a jelenlegi helyzetben, hogy a békétlenség egyre negatívabb kultúrájának gátat szabjon. Újra igen komoly feladat hárul az egyházi karitatív, diakóniai munkájára, hogy a válságba sodródott európai országok áldozatait a szociális hálóval felfogja és megmentse a megsemmisüléstől. Minden erővel le kell leplezni a korrupciót is. Igencsak fontos, hogy az egyházak a szociális területekre egyre több munkatársat képezzenek ki és küldjenek. A közös felelősség kultúráját kell egyre inkább erősíteni a nemzeti önzés szellemiségével szemben – követeli az aacheni Technikai Főiskola gazdaság- és szociáletika tanára, Dr. Elmar Nass.

GYÜLEKEZETEINK életéből

Cserkészek dolga a bátorítás és a harc

Ipolyság. Közel 250-en vettek részt Országos Akadályversenyen, Méta-bajnokságon és Tájékozódási Versenyen, melyet idén szeptember 6-9. között Ipolyságon szervezett meg a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség. A város nevében Izsmán Jónás, ipolysági lelkipásztor köszöntötte a

cserkészcsapat nyerte.

Szombaton a métáé volt a főszerep, amely egy hagyományos magyar népi labdajáték. A fiatalabbak közül a palásti cserkészcsapat métacsapata három ipolysági cserkesszel kiegészülve nyerte meg a döntő mérkőzést. Az idősebb kategóriában a döntőben már

református cserkészek közt. Aki igehirdetésében hangsúlyozta, hogy a fiatalok feladata a bátorítás és a harc, amit isten országának építésében végeznek mindennapi szükséglet kell hogy legyen mindenkinek.

Csémi Szilárd, az SZMCS ügyvezető elnöke felhívta a résztvevők

cserkészeket és útravaló ígérelt szolgált köztük.

A négy napos rendezvényen a cserkészek megmutathatták, hogy tudnak tájékozódni térkép és iránytű segítségével, bizonyíthattak cserkész tudásban, küzdhettek métameccseken a vándorkupaért.

Pénteken a fiatalabb résztvevők (10-14 évesek) akadályversenyen, az idősebb korosztály képviselői (15-20 évesek) pedig tájékozódási versenyen vettek részt. Az akadályverseny a város környékén zajlott, a tájékozódási versenyt, melyet első alkalommal szervezett a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség, rendhagyó módon Magyarországon, a Börzsönyben rendezték meg. A tájékozódási verseny győztese a királyhelmeci cserkészcsapat lett, az akadályversenyt pedig a kürti

nem első éven találkozó szepsi és bőszi cserkészcsapat közül idén a szepsi 12. számú Bercsenyi Miklós cserkészcsapat vitte haza a vándorszerleget, ezzel megszerezve a tízedik bajnoki győzelmüket. A hangulat egész nap jó volt, a gyerekek és fiatalok egyaránt élvezték a játékot.

„Ahogy a kezdő sípszó előtt is mondtam, a versenynél sokkal fontosabb a játék. Örülök, hogy ezt egész nap észben tartottátok, és így a játék öröme előbbre került a versengésnél” – mondta Zachar Pál a rendezvény főszervezője az eredményhirdetésekor.

A métabajnokság befejeztével hálaadó szentmisén és istentiszteleten vettek részt a cserkészek. A hangulatos, szabad ég alatt fáklyákkal megvilágított istentiszteleten Izsmán Jónás szolgált az ország minden szegletéből érkező

figyelmét arra, hogy idén 100 éve alakult meg a magyar cserkészlet. „Ez a rendezvény is egyike azoknak, amely a 100 éves évforduló rendezvénysorozatához tartozik. Biztatlak titeket, a többi országos rendezvényünkön is vegyetek részt, hogy méltóképpen megemlékezzünk erről a számunkra nagy fontossággal bíró évfordulóról” – mondta beszédében Csémi Szilárd.

szmcs-p

Egyházmegyei családi nap Bátkaiban

A Gömöri Református Egyházmegye és a Bátikai Református Gyülekezet szervezésében 2012. szeptember 8-án, első alkalommal került sor az egyházmegyei családi napra.

A szervezők célkitűzése az volt, hogy lehetőséget adjanak a gömöri reformátusságnak a találkozásra, olyan együttlétre, mely egyszerre kínálja fel a hitbeli gyarapodásnak, egymás megismerésének, a szórakozásnak, az együttlétnek a lehetőségét.

Alkalmunkhoz ideális helyszínt biztosított a Bátikai Alapiskola, és a Bátikai Református gyülekezet, kiknek befogadó szeretetét és áldozatos munkáját ez úton is köszönjük.

A családi nap reggel 8:00 órakor kezdődött. Ekkor érkeztek meg a gyülekezetek gulyásfőző csapatai (16 csapat), kik hamar elhelyezkedtek és nekiálltak a „mesterművek” elkészítéséhez.

Alkalmunkat 9:30 órai kezdettel, a gömöri lelkészek zenekarának szolgálata után Nagy Ákos Róbert esperes nyitotta meg. Az evangelizációs szolgálatot Géresi Róbert püspökhelyettes úr végezte, Máté evangéliuma 8. részének 5-11 versei alapján. Közös éneklést követően, a Bátikai Alapiskola hittanosaik rövid műsora után Nagy Ákos Róbert esperes nyitotta meg a gömöri egyházmegye gyülekezeteinek életét bemutató kiállítást.

Ezt követően a gyermekek és fiatalok kézműves foglalkozáson vehettek részt, és volt a programban gyülekezetek közötti labdarúgó bajnokság, íjászat, huszárbemutató, lovaglás és több más program is. A kispályás labdarúgó versenyen pedig az ifik között az első helyen végzett Balogtamási csapata, második lett Simonyi, harmadik pedig Bátka, őket követte Tornalja és Gömörhorka. A felnőttek kategóriájában a bátikai tanárokból álló csapat végzett az első helyen, második lett Nagybalog, harmadik pedig Runya maguk mögött hagyva a bátikai öregfiúk csapatát, Tornalja, Lekenye és nem utolsó sorban a lelkészekből álló csapatot.

A bográcsgulyásfőző verseny kiértékelésére is sor került. A zsűri döntésének megfelelően, melynek elnöke Géresi Róbert püspökhelyettes volt, az első helyen Tornalja, a második helyen Bátka, a harmadik helyen Balogtamási csapat végzett.

Mindezek mellett egy fórumbeszélgetésen is részt vehettek az érdeklődők, melyen Géresi Róbert püspökhelyettes, Nagy Ákos Róbert esperes és Molnár Sándor rimaszombati lelkész, zsinati tanácsos a „Református Egyházunk jelene és jövője” témakörben mondták el gondolataikat.

A találkozón a Gömöri Egyházmegye gyülekezeteinek jelentős része képviseltette magát, s a közösségek képviselői emléklappal térhettek haza. A szervezők az alkalmon 649 vendéget regisztráltak, s ez nem csupán egy jól hangzó adat, hanem annak a bizonyítéka, hogy a gömöri reformátusságnak igénye és szüksége van a találkozásra, az együttlétre, a közösségre. Közösségre egymással és közösségre az élő Istennel, kinek ez alkalomért is legyen hála és dicsőség.

Nagy Ákos

Lelkészbeiktatás Bacskában

2012. szeptember 2-án nevezetes napot hozott a Bacskai Református Gyülekezet életébe. A harang szava ünnepi istentiszteletre hívogatott. Ezen a vasárnapon iktatták be a Bacskai Anyaegyházközség, valamint a hozzá tartozó Bélyi és Leleszi Leányegyházközségek lelkészi hivatalába Kendi Csabát, aki négy évvel ezelőtt hitvestársával és szolgatársával, Kendi Henriettával meghívás útján került az említett gyülekezetekbe.

Az ünnepi istentiszteletre összegyűltek hálát adtak Istennek azért, hogy ezen a napon a beiktatás szolgálatának elvégzése előtt Fazekas László püspök úr a 84. zsoltár alapján megáldhatta az elkészült gyülekezeti termet is.

Az ünnep a templomban folytatódott, ahol Fazekas László püspök úr igeszolgálatát hangzott el, aki a Római levél 1. fejezetének 16-ik és 17-ik verse alapján hirdette Istenünk igéjének üzenetét.

A beiktatás szolgálatát Molnár Elemér, a Zempléni Egyházmegye esperese végezte, aki az 51. zsoltár 12-től a 15-ik versig terjedő szakasza alapján iktatta be hivatalába Kendi Csaba lelkipásztort.

Az újonnan beiktatott lelkészt elsőként a gyülekezet gondnoka, Katkó István köszöntötte, aki mindannyiunk nevében hálát adott Istennek, hogy négy évvel ezelőtt lehetővé tette, hogy egymásra találjon a gyülekezet és lelkésze, majd átadta a gyülekezetek ajándékát, a szolgálati palástot. Az ünnepi pillanatot fokozta a Bési Gyülekezet férfikórusának éneke és Fedor Zsóka szavalata.

Az elhangzott köszöntőket követően Kendi Csaba szószéki szolgálatában a Máté evangéliuma 7. része 24-től a 27-ig terjedő versei alapján szolgált, kiemelve a 25-ik verset: „És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és nekidőltek annak a háznak, de nem omlott össze, mert kösziklára volt alapozva.” Mindezek alapján tett tanúbizonyságot a lelkész Istenbe vetett hitéről, elhivatottságáról, szolgai alázatáról.

Ezután a jelenlévő lelkipásztorok igei köszöntése, majd a gyülekezetek gyermekeinek éneke következett. Szívélyes szavakkal köszöntötte őt özv. Ócsár Tiborné, a Bélyi Leányegyházközség gondnoka, a Leleszi Leányegyházközség nevében pedig özv. Karosi Gézné gondnok, valamint özv. Sárogh Endréné presbiter. A köszöntésekhez csatlakozott özv. Csonka Barnabásné is, aki a battányi szórvány nevében mondta el kedves szavait. Az elhangzottak után a szülőfalu, Bés gyülekezetének gondnoka, Csutorás Vilmos idézte fel Kendi Csaba gyermek- és kamaszkori hitéletét a gyülekezetben, és kért áldást a lelkész további szolgálataira.

A beiktatott lelkész megköszönte az elhangzott szolgálatokat, a kedves, szívből jövő köszöntő szavakat, kiemelve a szülői ház áldásait, valamint hitvestársának segítségét, aki a szolgálatban is fontos háttérrel jelent számára. Rámutatott továbbá, hogy az egész nap előkészítésében azért fáradoztak a gyülekezetek, hogy Isten dicsőségére szolgálhassanak.

Az istentiszteletet szeretetvendégség követte, majd az alkalom a meghívott vendégek számára a helyi kultúrházban folytatódott, ahol az egyházi előljárókat külön is köszöntötte a gyülekezet.

Erre a napra méltán emlékszük majd fiatal és idős egyaránt. Mindezt legyen Istené a dicsőség!

Kiss Józsefné, presbiter

Köszöntés Harmacon

Örömmel és Isten iránti hálával ünnepelt a harmaci református gyülekezet ez év júliusában. A gyülekezet gondnoka Csobó István Isten kegyelméből betöltötte 60-ik életévét.

Az istentiszteletet követően a gyülekezet lelkésznője a 121. zsoltár igei útmutatásával köszöntötte a gondnokot. A lelkésznő köszöntésében visszatekintett az elmúlt hat évtizedre és emlékeztette arra az ünnepeltet, hogy Isten a születésétől kezdve mindvégig oltalmazta, vezette, gazdagon megajándékozta, de ami a legszebb, az az, hogy elhívta és szolgálatba állította a gyülekezet élére, mint gondnokot. Rábízta az Úr, hogy felügyelje és gondozza ezt a nem nagy, de lelkes kis gyülekezetet. Az egyházközség nevében a lelkésznő megköszönte gondnokuk eddigi hűséges szolgálatát. A gyermekek köszöntő versei és a női kórus éneklése után a gyülekezet ajándékkal kedveskedett az ünnepeltnek.

Végül kértük Isten segítségét és áldását a gondnokunk életére és szolgálatára. A szeretettel együtt legyen még szép és boldog élete Istenünk kegyelméből.

Szöke Orémus Zs.

Tiszteletadás gyülekezetünk templomépítő lelkipásztorának

2012. szeptember 9-én jeles esemény történt a zselízi gyülekezet életében: Zselíz város díszpolgárává választották in memoriam Nt. Kovács Károly volt református lelkipásztort, akinek nevében fia, id. Kovács Kázmér vehette át az elismerést a Városháza dísztermében.

Gyülekezetünk máig meghatározó emlékü lelkipásztora néhez időnkben került a zselízi

eklézsia élére. A háború után, a kommunizmus térhódításával nem csak a templom állt romokban, de bizony a lelkekben is építő munkát kellett végezni. Nt. Kovács Károly Krisztusba vetett nagy hite, egyenes gerince, kitartása révén új templom és parókia épülhetett az akkori szocialista „mintavároskában”, hiába ütközött sokszor akarata falakba, máig azt tartják róla az

idősebb Testvérek: ha kidobták az ajtón, bemászott az ablakon, hogy céljait elérje. Igazi lánglelkű lelkészként vívta ki nem csupán a reformátusok, de az egész város, környék tiszteletét.

Emlékét tisztelettel őrizzük és ápoljuk, családjára pedig Isten gazdag áldását kérjük!

Révész Tibor
lelkipásztor, Zselíz

Megemlékezés Kaposkelecsenyben

Emlékezzünk

Emlékezz anyádra,

Emlékezz apádra,

Jeltelen sírokban nyugó

Őseid elporlott csontfára.

Állj meg egy percre

Lebajtott fejjel.

Emlékek sorából ragadd ki

Most egyszer

Azokat, kik boltukban is élnek,

Az örökkévalóságban is

Szeretnek téged.

Ne feledd, a te emléked egy láncszem

Az erős kapocsban, mit

Nem lát szem.

Hangja is elbész

Az őszi ködben,

Mert ők csendesen

Nyugszanak a földben.

Emlékezz anyádra,

Emlékezz apádra...

Ne feledd, ki hozott erre a világra.

Emlékiük éljen szívünkbe zárva,

Fejfájuk tövét borítsa kegyelet virága.

Ez a vers hangzott el az Úrasztalánál özv. Nagy Sándorné presbiterasszony előadásában 2012. VII. 15-én amikor is a lelkész és a presbitérium kezdeményezésére a gyülekezet megemlékezett 30 éve elhunyt néhai lelkipásztoráról, Kecskeméthy Lajos tiszteletes úrról. A délelőtti istentisztelet keretében történő emlékezést az utódként megválasztott és jelenleg is szolgáló lelkész, Nt. Fülöp Sándor igehirdetése

vezette be. A Márk evangéliuma 10: 35-45 alapján az önfeláldozó szolgálatról szóló Krisztusi tanításról tett bizonyosságot, amely mindenkor feladata a keresztyén embernek, akár palást van rajta, akár nincs. Az Úrasztalánál elhangzott vers után ugyanott Tóbiás Zoltán gondnok úr ismertette a néhai lelkipásztor életútját.

„Kecskeméthy Lajos 1900. július 5-én született Nagydobronyban. Szülei nagyon korán meghaltak, ezért öt éves korától az akkori nagykaposi református lelkész Maksa József tiszteletes úr nevelte. Tanulmányait Debrecenben végezte. A teológia elvégzése után néhány évet Tiszakürtön szolgált, utána Szadellőn volt lelkipásztor. 1937 áprilisában innen jött Kaposkelecsenybe, ahol 37 évet szolgált.

1930. III. 20-án nősült, feleségül vette Papp Ilonát, akivel 52 évet éltek együtt boldog házasságban. Házasságukat két fiúgyermekkel áldotta meg az Úr: Lajossal és Dénessel.

Itteni szolgálata idején vonult át felettünk a II. világháború, amely megrongálta az egyházi épületeket is. Elvittek a templomból egy harangot, találatot kapott a templom tornya és a parókia épülete is. 1945 tavaszán a parókiát, nyáron a templomot kellett kijavítani. A parókia állapota azonban egyre romlott. Ezért úgy

döntött a presbitérium, hogy a régi parókiát lebontják és anyagából új parókiát építenek. 1954-55-ben a régi parókia anyagából felépült a jelenlegi parókia.

A hatvanas évek elején újra volt javítva a templom, majd szintén a hatvanas években lebontásra kerültek a parókián lévő rossz melléképületek és elkészült a jelenleg is meglévő vaskerítés. A hetvenes évek elején a parókián épít a Gyülekezet új melléképületet.

Itteni szolgálata idejére esett (ötvenes évek közepe) az új énekeskönyv bevezetése, amelynek tanításában örömmel és eredményesen buzgólkodott. De 1974-ben az egészségi állapota megromlott, s még abban az évben nyugdíjba vonult. Nagykaposon lakott, ott is halt meg 1982 július 12-én. Nyugodjon békében.”

Ezután a lelkipásztor kihirdette, hogy az emlékezés koszorúját délután fél háromkor helyezik el elhunyt lelkipásztor sírjára a nagykaposi régi temetőben. Itt a Zsolt. könyve 103. része olvasása és közös ima után került a koszorú a sírra. A szomorú évforduló megünneplését a kegyelettel emlékező család nevében Dénes fia köszöntötte meg, majd a 422. dicséretet közösen elénekelve áldással fejeződött be a megemlékezés.

Fülöp Sándor

Credo jótékonyági koncert Nemesradnóton

A kárpátaljai Credo Verséneklő Együttes augusztus 19-én jótékonyági koncertet adott Nemesradnóton, ahová Kissegyőcéről az V. Credo Népzenei Táborból érkezettek. A táborban résztvevő gyerekekkel Pósa Lajos verseket tanultak és zenésítettek meg.

A vendégeket Pósa Dénes, a Nemesradnóti Református Egyházközség gondnoka üdvözölte. A bevezetőben a kistárkányi Bodnár Éva költőnő és a szintén kistárkányi Orlovský Erzsébet előadó-pedagógus versekkel tarkította a műsort.

Üdvözlőbeszédet Nagy Ákos Róbert esperes mondott, aki vállalta a rendezvény fővédnökségét.

Köszönőbeszédet Agócsné Galgóczy Tímea helyi beszolgáló lelkész mondott.

Majd a Nemesradnóti Református Egyházközség és a Rákóczi Szövetség Balogvölgyi Helyi Szervezet tagjai virágcsokorral és a Pósa Lajos Emlékeztetői – Emléktár kiadvánnyal mondtak köszönetet a koncertért Bodnár Évának, Orlovský Erzsébetnek és a

Credo tagjainak: Fekete Zsuzsannának, Szabó Líviának, Varga Katalinnak és Ivaskovics Józsefnek. Szintén virágcsokorral köszöntötték a 100 esztendő Tamás Ilonka nénit, aki részt vett a koncerten.

Homoly Erzső

Lelkészbeiktatás a bési gyülekezetben

„Tebenned bízunk eleitől fogva...” A 90. zsoltár első verseinek éneklésével kezdődött Tirpák István megválasztott lelkész beiktatása, aki 2010. adventjében hirdette először Istennek ígését a bési gyülekezetben, és 2012. szeptember 23-án, immár beiktatott lelkészként állhatott a gyülekezet, ünnepelni összegyűlt keresztyén testvérek előtt.

Bés, a legkisebb, Ungi Egyházmegyébe tartozik, választók névjegyzéke szerint 175 lelket számlál.

A beiktató istentiszteleten Ft. Fazekas László végezte a szószéki szolgálatot 2Tim. 1, 13-14 alapján: „Az egészséges beszéd példájának tekintsd, amit éntőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben és szeretetben. A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által.”, majd Mártha Géza esperes úr beiktatta tisztébe a bési gyülekezet megválasztott lelképásztorát. „Te azonban légy józan mindenben, a bajokat szenvedd el, végezd az evangélista munkáját, töltsd be szolgálatodat.” (2Tim. 4,5) Miután átadta a templom kulcsát, gyülekezet pecsétjét, Csutorás Vilmos gondnok köszöntő szavai következtek, melyben hangsúlyozta a jól ismert és mindenki számára megszívlelendő ígét: „Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” (Jelenések 2:10b), majd Eszterhay János gondnokhelyetessel átadták a gyülekezet ajándékát, a palástot.

foto:Marko Erzsébet

Tirpák István lelkési szolgálatát komáromi segédlelkészként kezdte, majd onnan a szentpéteri gyülekezetbe helyezték ki, onnan szólították meg, hívták el a bési gyülekezet tagjai. Mint komáromi segédlelkész, első szószéki szolgálatokor a számára oly kedves ígét választotta a Jn 15,12-15-ből, és most, mint beiktatott lelkész ugyan ez az íge alapján tett biznyságot a összegyűlték előtt: „Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket. Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek.” Felhívta a figyelmet, hogy napjainkban milyen fontossá vált az önmegvalósítás, de aki erre koncentrálna, lemorzsolódnak a barátok, egyedül marad, a szeretet pedig elvész. Szeretni, jól szeretni nem egyszerű dolog. Mert aki igazán szeret, az ha kell figyelmeztet, fedd. Nem az szeret igazán, aki csak dicsér. Az igaz szeretet nem önző. Szeretni önzés és érdek nélkül, ahogyan Jézus is tette, ezt kell megtanulnunk, ezt kell követnünk.

Az ünnepi alkalmat a gyülekezet férfi kórusának éneke (Mennyben lakó én Istenem..., Áldjon meg téged az Úr!) és Kalán Barbara (Juhász Zsófia: biztatás), Zsiró Bettina (Reményik Sándor: Akarom) szavalatai tették színesebbé. A falu részéről a polgármester szólt a lelképásztorhoz, adta át az ajándékot. Tirpák István Bodrogszögben született, de négy éves korában Bolyba költöztek, így lett annak a gyülekezetnek tagja, és ebből a szép alkalomból a Laborc túl partjáról érkező bolyiak nevében az ottani gondnokasszony köszöntötte.

A már megszokott szép rend szerint a lelkészek köszöntés következett. Mindenki egy-egy igeverset olvasott fel. A Főtiszteletű Úr után, aki a Zsinati Elnökség, gyülekezete, családja nevében szólt, következtek az esperes urak, lelkésztársak közelről és távolból, akik átadták a lelkészegyesület, nőegyesület, gyülekezeteik, család köszöntését. A gyülekezet volt lelkészneje is, szeretetteljes szavakat intézett utódjához. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult.

Az Úr adjon bölcsességet, erőt is kitartást az immár beiktatott lelképásztor szolgálatához.

Porubán Fülöp Angéla

Becsengettek...

Bár még napközben ragyogóan süt a nap, az egyre hűvösödő éjszakák és rövidülő nappalok, bizony már azt jelzik, hogy lassan véget ér a nyár. A nyári pihenést felváltja az aktív tanulás időszaka. Iskoláink, óvodáink újra megnyitják kapuikat. Megváltozik a gyemekes családok életritmusa és új feladatok sokasága hárul szülőre, gyermekre, tanítóra egyaránt. Talán a gyemekeiket először óvodába, iskolába kísérő szülők számára a legnehezebb ez az időszak. Aggódva figyelik, hogy féltett csemetéjük miként boldogul majd az új közösségben.

Mivel a gyermek hétköznapijainak nagyobb részét az oktatási intézményben tölti, nem lehet közömbös sem a szülőnek, sem a gyereknek, hogy milyen körülmények között teszi ezt.

lettel kezdtük az új iskolai évet. Az iskola épülete előtt PaedDr. Hudák Bálint igazgató mondott ünnepi beszédet, melyben üdvözölte Mártha Géza esperes urat, Czinke István polgármester urat és Kraus Viktor espereshelyettest, iskolánk hitoktatóját továbbá az iskola pedagógusait, diákjait, és a gyermeküket elkísérő szülőket, családtagokat. A mindennapi munkánkhoz sok örömet, jó egészséget, a szülőkhöz igaz segítőtársakat találva közösen elért és megélt sikereket, optimizmust és jó csapatmunkát kívánt.

Az ünnepély tovább folytatódott a vajáni református templomban, ahol Nt. Mártha Géza hirdette az igét. Az ige hirdetés vezérgondolata írva található Máté evangéliumának 7. részének, 24 - től - 27- ig terjedő verseiben,

meg iskolánkban, ebből 18 kiselsős várta türelmetlenül az első tanítási napot. Az egyre növekedő diáklétszámmal, bizony a ránk háruló felelősség is egyre nagyobb. Elsődleges célként tűztük ki magunk elé, hogy megfeleljünk a megelőlegezett biza-

Nem mindegy kikre bizzuk legféltettebben őrzött kincsünket, a gyermeket. Ma már adott a döntés lehetősége, de csak a felelősségteljes szülő tud élni vele.

A Vajáni Református Egyházi Alapiskolában az idén is ünnepélyes tanévnyitóval és hálaadó istentiszte-

amely így kezdődik: „Valaki azért hallja én tőlem e beszédek és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kösziklára építette az ő házat...”. Hangsúlyozta, hogy az értéket hordozó és teremtő élet alapja a keresztyény hitben gyökerezik.

Az idei tanévet 149 diák kezdte

lomnak. Persze a hivatását odaadással gyakorló pedagógusnak ez nem teher, hanem egy óriási kihívás és lehetőség.

Reméljük, hogy idei tanév minden együtt eltöltött napja tanár, diák és szülő lelkiekben való növekedését fogja szolgálni.

Tóth Kozma Katalin

Ifjúsági tábor Hatfán

„Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítlek, meg is segítek, sőt győzelmes jobboldal támogatlak.” (Ézs 40,10)

Ezzel az Igével indította és erősítette meg a SZRKE Zempléni Egyházmegyéjének imádkozó lelkesi közösségét a mi Urunk, így ez lett a 2012. augusztus 20-24. között megrendezett ifjúsági tábor vezérigéje is. A rendezvény helyszíne a Szőlőske melletti Hatfa nevű táborhely volt, ahova a tavaly megélt lelki élmények boldog emlékével és a közös hét előtti várakozással álltunk meg. A Fiatal Reformátusok Szövetsége FIX munkacsoportja és a Zempléni Egyházmegye közös szervezésében megvalósított táborban 36 fiatal és 6 vezető kereste nyitott szívvel az igei megerősítést, melyet az előadások, csoportbeszélgetések, dicsőítések, közös játékok, foglalkozások, sport, tábortűzek, éjszakai túra stb. során meg is talált.

A fiatalok Ágcsernyőtől, Kassán át, még Rozsnyóról is érkeztek, az előzetes regisztráció alapján 3 műhelybe jelentkezve: média

(Feké György vezetésével), kézműves foglalkozások (Pogány Edina) és dicsőítés (Kendi Csaba és Kiss Miklós). Ez utóbbira jelentkeztek a legtöbben, így színes és változatos zenéi összeállításban szólalhatott meg a 14 tagú tábori dicsőítő zenekar. A médiások tábori újsággal és zenés-képes összeállítással, a kézművesek pedig díszekkel, ötletes alkotásokkal örvendeztettek meg bennünket.

A délelőtti téma előadásokon Isten megerősítéséről szoltak a biznyságtételek az Ézs 40,28-31 alapján. A délutáni előadásokon arról hallhattunk, hogy hogyan erősíti meg

Isten a hitünkben (Langschadl István), a sportban (Fejér Zoltán), valamint egyházunk történetében, illetve a mában (Buza Zsolt).

Mint minden ilyen együttlét, ez is megerősítő volt mind a résztvevőknek, mind a szervezőknek. A tábor végén az imaséta és az úrvacsorai közösség alkalmával azért imádkoztunk, hogy ez a menyői megerősítés ne csak időszakokra, hanem egész életünkre szóljon, és a Jézussal való közösségünkől minden nap áldást és erőt nyerjünk.

Kiss Miklós

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. “És látám, hogy a bölcsesség a bolondságnál, hasznosb a világosság a setétségnél.” (Préd. 2,...)
2. “Az igaznak egyenes, egyenesen készítet az igaznak útját.” (Ézs. 26,...)
3. “Mert semmit sem az én Uram, az Úr, míg meg nem titkát az ő szolgálainak, a prófétáknak.” (Ám. 3,...)
4. “Mert az Úr ismeretével betelik a föld, a a folyamatok megtöltik a tengert.” (Hab. 2,...)
5. “Így szolt a Seregeknek mondván: Igaz ítélettel ítéltetek, és irgalmasságot és könyörületességet kiki az ő felebarátjával!” (Zak. 7,...)
6. “Boldog ember az, a kinek az bűnt nem tulajdonít.” (Róm. 4,...)
7. “Mindenkünknek pedig adatott a a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint.” (Ef. 4,...)
8. “És mindent, a mit csak szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjete, hálát adván az és Atyának Ő általa,” (Kol. 3,...)
9. “Igaz ez a beszéd, és hogy ezeket erősítsed, hogy igyekezzenek jó cselekedetekkel előljárni azok, a kik Istenben lettek. Ezek jók és hasznosak az embereknek;” (Tit. 3,...)
10. “Vigázzatok atyámfiai, hogy ne legyen bármelyikötöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az Istentől elszakadjon.” (Zsid. 3,...)

A Károli Gáspár fordítású Szent Biblia segítségével,
összeállította: Györky Szilvia, Alsómihályi.

A megfejtéseket **2012. november 20-ig** szíveskedjenek beküldeni, a Szerkesztőségünk címére: **Református Újság Szerkesztősége/ Keressük meg a Bibliában, Hlavná 216, 076 74 Draňov**

Megfejtők: Abara: Erdélyi Zsuzsa; Ágcsernyő: Kosztu Péterné; Áj: Barta Irén; Barsvárad: özv. Bertók Istvánné; Bátorkeszi: Bóna Sándorné, özv. Varga Béláné; Berzete: Szanko Mónika; Bodrogszentes: Búti Orsolya, Kis Kendi Dávid, Illés Patrik, Feké Alexandra, Búti Bence; Bodrogszerdahely: Kiss Magdaléna, Lázár Mihályné, özv. Taskovics Lászlóné, Visnyai Ilona; Dolná Streda: Mackó Zsuzsanna; Ersekkéty: özv. Földi Jenőné; Farnad: Baka Andrásné; Felsőlanc: özv. György Ferencné, Komját Istvánné, Kohut Tamara; Gömörhorka: Ozsváth Sándorné; Hardicsa: Oláh Istvánné; Harmac: Csobó Istvánné, Faragó Irén; Imreg: Csernyánszky Erzsébet; Kaposkecseny: özv. Szanyi Gyuláné; Kassa: Chován Jánosné; Királyhelme: Kulcsár Eleonóra, Vojtko Andrea, Bók Zoltánné; Kiskövesd: Sallai Albertné, Máté Istvánné, özv. Visnyai Sándorné; Kistráska: Tóth Sándorné, Matovcsik Jánosné, Molnár Sándorné; Lúcska: Szabó Gyuláné; Macelháza: Kacz Mária; Nagyida: Csáji Istvánné; Nagykapos: Gécz Csabáné, özv. Veres Józsefné; Nagykövesd: Kiss Erzsébet, özv. Pósa Istvánné, Lipán Márta; Nagymegyer: Családi Irén; Nagyráska: Takács Józsefné; Nagysalló: özv. Kovács Lajosné, Kakas Sándor; Negyed: Izsák Gyula, Farkas Irma, özv. Józsa Andrásné; Nyírág: Veress Vilmos; Örös: Rác Éva, Egri Klára, Gerenyi Lászlóné, Kenéz Mária; Perény: Végvári Zoltánné; Reste: özv. Kövesdi Jánosné, ing. Damko Valéria; Réte: Szabó Ildikó, Maccicza János, Szloboda Anna, özv. Sándor Józsefné; Rimaszécs: ing. Kolozsi Alica; Tiszacsernyő: Galambos Katalin, Kiss Józsefné; Újlót: Tildi Rozália; Vajkóc: Kondor Lászlóné

Nyertesek: Végvári Zoltánné, Perény; özv. Bertók Istvánné, Barsvárad; Faragó Irén, Harmac; Izsák Gyula, Negyed; Maccicza János, Réte; Takács Józsefné, Nagyráska; Feké Alexandra, Bodrogszentes

Egyedül vagyok! És akkor...?(!)

„E nép egyedül fog lakni, nem számítja magát a nemzetek közé.” (4 Móz 23, 9)

Ez nekünk hívő/halandó embereknek jó/rossz hír. Azonban nem mindegy, hogy melyik oldalról nézzük, a választóvonal melyik felére „esünk”, és bár van, aki sokoldalú, ebben az esetben csakis egy választása van neki is. Igaz, egy oldalon belül is nézhetjük más-más szemszögből az adott dolgot, sőt egy életen át elemezhetjük a különféle elméleteket, mert ugye mindennek két/több oldala van. Ugye? Ha figyelembe vesszük a felesleges, túl- és belemagyarázott dolgokat, akkor igen, hiszen, aki keres, az talál. Ugye? Azonban ennek a fizikai, „számító” világnak sajnos a kisebb része mondaná azt, hogy ez a mondat helytelen, ugyanis nem mindennek van több oldala: a pont ugyanis csak egy pont, nincsenek oldalai, ennyi, pont. A pontot lehet több színnel odairni, rajzolni, azonban ettől a pont még pont marad, nem lesz többszínű/kétszínű. Rajzolhatunk teljes képeket, egy egész művészet kiindulópontja lehet – az emberi „ihletettség” határtalan –, viszont ettől még a kezdet egy pont.

Esetünkben pedig pontot csakis és kizárólag egyszer tett a mi Atyánk. A mi pontunk Jézus Krisztus, akiben hinni csak az tud, aki vállalja az egyedülállót.

Bonyolult, ugye? De ki mondta, hogy könnyű lesz? Ki mondta, hogy a hit gyerek-játék? Játéknak nem játék, viszont gyerek-ként a legtisztább. Bár, biztos akad, aki ezzel is vitatkozik. Sőt, én is vitatkozhatnék sok esetben magammal – biztos jó is lenne valamire –, viszont most az a cél, hogy továbbjussunk a ponttól. Ne túljussunk, hanem tovább haladjunk, egyedül...

Nem mindegy, hogyan indulunk el: fizikai vagy lelki síkon próbálkozunk, akarunk maradni/haladni. Hálás vagyok, vagy épp letört? Gazdag vagyok, vagy szegény? „Ígérem és fogadom”, közben pedig lázadom? Igen, valahogy ilyenek vagyunk, gyarló emberi mivoltunkból kifolyólag. Hálásak vagyunk, hogy van Valaki az életünkben, egy Biztos Pont, s közben letörték vagyunk, mert ezért sokszor megvetnek bennünket? Szegények vagyunk fizikailag, s közben bővölködünk a lelkiekben, vagy épp fordítva és elégedettek/elégedetlenek vagyunk ezzel az állapottal? Fogadalmakat és ígéreteket teszünk, közben pedig magunkba fordulva, vagy épp forrongó vérről lázadunk az ég ellen és már eleve rosszul feltett kérdések sorozataként állítjuk be mindennapjaink eseményeinek okát, célját, értelmét, értékét?

Sokszínű a mi kis életünk, de ha tetszik, ha nem, ha tiszteletben tartjuk, ha hadakozunk ellene/vele/érte, akkor sem fog végleg kifakulni. A mi mennyei Atyánk ugyanis nem hagyja, hogy teljesen egyedül firkálgassunk. Ezért fogja annak a ceruzának a végét, és irányítja kezünket, tanít az egyenes vonalvezetésre. Igaz, sokszor azt hisszük, hogy a Jó Istennek fogalma sincs arról, mit csinál, mi egyedül képesebbek vagyunk a vonalhúztatásra, viszont sokszor képtelenség, amit művelünk. Igaz a mondás: „A Jó Isten egyenesen ír, csak görbe vonalakon!” – miért nem bízunk a fantáziájában? Felelősségteljes, bölcs tanításának miért vagyunk rakoncátlan, iskolapadot összefirkáló kisdíákjai? Talán még a ceruzát is hibáztatjuk, sőt, a hegyező a legnagyobb bűnös a radírgumi után... Az összes lehetőséget megragadjuk, csak ne kelljen „megosztanunk” a ceruzánkat. Teljesen egyedül könnyebb? Vagy az emberektől várjuk a segítséget? Nem csalódtunk még soha? Vagy nem eleget? Ki tudja rajtunk

Simon András grafikája

kívül megoldani problémáinkat, ha nem hittel, akarattal, elszántsággal, bátran, becsületesen, tisztelettel, szeretettel, önzetlenül állunk a feladatnak? Senki nem segíthet, csupán az összetett kezünk, az önvizsgálat és a „rossz hangulatból” való minél hamarabb szabadulás szikrájának felvillanását láttatni segítő épp ész, alázatos lélek és tiszta érzelemmel telített szív.

Nem egyszerű tehát egyedül lenni. Még akkor sem, ha egy egész nép van egyedül. – ezt a mondatot mondhatnám úgyis, hogy: főleg akkor nem, ha egy egész nép van egyedül. vagy úgyis, hogy: mivel csak egy nép van egyedül.

Egyedül vagyunk, egy egész nép van egyedül. Érdekes dimenziója ez az egyedül létnek. Tudjuk, hogy egyedül vagyunk, de felfogjuk ennek súlyosságát, vagy már olyan

közhelyes és elavult ezzel foglalkozni, mert ugyan mi változna az én tettelegesebb aktivitással egy egész nép közepette? Vagy úgy gondoljuk, hogy már ezzel sem töltjük az időt, mi rajzolgatunk magunknak, és már kiállt a nyakunk a megerőltető munkától? Ennek a fájdalomnak ugye nem az ide-oda tekintgetés az oka, aminek következtében már lassan az egész fejünk fáj, a papírlapunk állapotáról pedig már ne is beszéljünk? Mennyivel egyszerűbb lenne, ha csak lazítanánk a kezünkön, és mernénk átengedni a vezetést Másnak, rengeteg „orvos-látogatást” és panaszáradatot spórolhatnánk meg.

Lassan lépkedtem a sétáló utca kövein, fel-felnéztem a kimagasló pálmafákra és elgondolkodtam az előző este olvasottakon: **„Az igaz virul, mint a pálmafa, magasra nő, mint a libánoni cédrus.”** (Zsolt 92, 13) – Virul, virul, de mekkora az öröme akkor, amikor jön a hó, a szél, az árvíz, a nagy szárazság, a sok rosszindulatú gyerek, akik letörednek pálmáágait...? C. H. Spurgeon így magyarázza ezt az ígérést: **„Ezeket a fákat nem az ember gondoza és metszegeti: a pálmák és cédrusok az „Úr fáit”, az Ő gondozása nyomán virulnak. Az Úr szentjei éppígy az Ő gondoskodó keze alatt növekednek...”** – akkor is ha csak egy fa áll ott, akkor is ha egész sorfal. Egyedüliek, páratlanok, mint az Úr szentjei. Viszont ugyanilyen egyénileg kiszabott figyelmet kapnak: **„A cédrus dacol minden viharral. Az örök hó határán nő, de az Úr gondoskodik arról, hogy a törzsében meleget és erőt ad nedvek follyanak.”** – írja tovább Spurgeon.

Még mindig azt kérdezzük: de hát, ki szeret egyedül lenni? Még mindig nem akarunk az Úr kertjének részesei lenni, csak azért mert ez bizonyos számkivetettséggel és felelősséggel jár? Az Ő társasága nem elég bátorító, felemelő, gondoskodó az egyedül lét „elszenvedésében”? Ha viszont mégis elfoglalnánk helyünket a fák sűrűjében, vagy épp a kies pusztaságban, akkor nekünk is megadja, hogy bármennyire is kirekesztettnek érezzük magunkat, ezt ne átoknak, hanem áldásként éljük meg, örökzöld odafigyelés az osztályrészünk, bárminemű időszakban. Tanuljunk meg egyedül lenni egyedül, egyedül lenni a kiválasztott nép közösségében, egyedül lenni egy népként, egyedül lenni együtt. Kihívás, áldott megpróbáltatás, sokszor mérhetetlenül nehéz, de sohasem erőnk feletti küzdelem.

Ha komolyan vesszük azt, hogy az írószerszámunkkal a megfelelő Pontból kiin-

dulva lehet és kell rajzolnunk tovább életünk vonalát, akkor már csak hagynunk kell, hogy Ő vezessen, Ő adjon radírt a kezünkbe, és soha ne felejtünk el hegyezőt kérni, hogy pontosabb, megfelelő vastagságú vonalat tudjunk húzni, akár már reszkető, vagy még gyerekek kezünkkel. Sőt, tanítsunk meg má-

sokat is rajzolni, igaz, azt mondják, ehhez „tehetség” kell, de azt hiszem, ebben az esetben ez természet szerint mindenkinek megadatott. Élünk kivételesen értékes talentumainkkal, merjük használni, egyedül, az egyedüli nép részeként és különként is.

A Jó Isten adjon a papírlapodhoz meg-

felelő színű ceruzát, radírt, hegyezőt, Te pedig kérd az Ő segítségét, hogy egyedül az Ő érdeméért, valamint a Te és néped érdekében áldott munkálkodást folytathassatok...

Režic Annamária

A Kárpát-medence Reformátussága

Az Igazság Napja Sepsiszentgyörgyön

Szeptember elsején Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspök-helyettese egy kiáltványt olvasott fel, amelyet a jelen lévők három „igen” kiáltással fogadtak el. A demonstrálók tiltakoztak az ellen a bírósági döntés ellen, amely - jogerőre emelése esetén - visszavenné a református egyháztól a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégiumot, az ingatlan tíz évvel ezelőtti visszaszolgáltatását végrehajtó bizottság tagjait pedig börtönbüntetéssel sújtja.

A kiáltvány felhívja a figyelmet arra, hogy ez a döntés veszélyes precedenst teremt, és oda vezethet, hogy leáll a restitúció, több ezer államosított egyházi ingatlan nem kerül vissza jogos tulajdonosához, és a már visszaszolgáltatott épületek is veszélybe kerülnek.

Pap Géza az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke egy interjúban elmondta, hogy a visszaszolgáltatási bizottság két éve keltezett átirata szerint az Erdélyi Református Egyházkerület 835 államosított ingatlan igényelt vissza, ezek közül mindössze háromszáz kérés esetében hoztak határozatot, vagyis harminchat százalékról született döntés. Hozzátette, hogy 2009 augusztusától ez a folyamat fokozatosan lelaasult, mára pedig a visszaszolgáltatás teljesen leállt. „A visszaszolgáltatott épületek nagy részét természetben kaptuk vissza, de voltak esetek, amelyekben kárpótlást ítélt meg, harminckét esetben pedig a kérésünket visszautasították” - mondta a püspök.

Romániának teljesítenie kell az európai csatlakozáskor vállalt kötelezettségeit, és vissza kell szolgáltatnia az egyházak elkobzott vagyonát - hangoztatta Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, a tüntető tömeg előtt elmondott beszédében.

„Ne bántsák az erdélyi magyarok múltját, és ne rabolják el a jövőjét! - így fogalmazta meg Kelemen Hunor, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség elnöke, aki szintén megjelent a szombaton rendezett demonstráción. Beszédében kifejtette, azért gyűltek össze a tüntetők és azért támogatják őket még százazrek és milliók, mert az erdélyi magyar közösség múltja és jövője forog kockán. A politikus rámutatott, hogy az utóbbi két évtizedben több mint nyolcszáz ezer hektár közbirtokossági erdőt kapott vissza az erdélyi magyar közösség, egyházai pedig több mint ezer ingatlant, de több száz ingatlan sorsa még mindig bizonytalan. Az erdélyi magyar közösség erejére, elkötelezettségére és összefogására lesz szükség ahhoz, hogy megállítsák a „visszaállamosítás kísértetét”.

Az Igazság napja elnevezésű emonstráción valamennyi erdélyi magyar történelmi egyház előljárója - Jakubinyi György, a Gyulafehérvári Római Katolikus Főegyházmegeye érseke, Pap Géza, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke, Csúry István, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke, Bálint-Benczédi Ferenc, a Magyar Unitárius Egyház püspöke, és Fehér Attila, a romániai Evangélikus-Lutheránus Egyházkerület főtanácsosa - is felszólalt. Beszédekben az elődök által hátrahagyott örökség melletti kiállás és a nemzeti összefogás fontosságát hangoztatták. A tüntetésen az RMDSZ, az Erdélyi Magyar Néppárt és a Magyar Polgári Párt számos vezető tisztségviselője jelen volt.

Szintén szeptember elsején ülésezett a román kormány is. A tanácskozás elején a miniszterelnök, Victor Ponta az új igazságügyi miniszterhez, Mona Pivniceruhoz szólva reményét fejezte ki, hogy a bírói tanács eljárás indítását kéri a román Legfelső Bírói Tanács kivizsgáló testületétől, hiszen a sepsiszentgyörgyi tüntetés - mint fogalmazott - lényegében egy bírósági döntés ellen irányul.

www.reformatus.hu

SZERETETNAPTÁR 2013

Szeretettel hívjuk fel a lelkipásztorok, presbiterek, gyülekezeti tagok figyelmét, hogy gyülekezeti tudósításaikkal, fényképekkel teljesebbé tehetik egyházi életünk naptári összefoglalóját. A beszá-molókat szerkesztőségünk E-mail címére, a ladislavcsoma@gmail.com; csomalaszlo@centrum.sk, vagy postai címére: Ref. Lelkészi Hivatal 076 74 Drahňov 216, küldhetik.

Kérjük, a beküldési határidőt (október 20.) igyekezzenek betartani!

Előre is köszönjük segítségüket.

Továbbá tudatjuk kedves olvasóinkkal, hogy a Szeretetnaptár 2013-as kiadása és a Református Újság már rendelhető szerkesztőségünk címén, változatlan áron.

Csoma László

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

A negyedik visszatérési időszak 1924 -1931

A negyedik visszatérési időszakot a tömeges visszatérés alkalmának nevezhetjük. Ekkor Lengyelországból, Oroszországból, de Romániából és Litvániából 70.000 zsidó érkezett Izrael földjére. Kisebb csoportok érkeztek Jemenből és Irakból is. A Lengyelországból érkezők főleg a gazdasági válság és a - leginkább zsidók alkotta - középosztályt sújtó magas adók miatt kényszerültek hazájuk elhagyására. Ezért főleg az akkori lengyel pénzügyminiszter Wladyslaw Dominik Grabski volt a felelős, és az onnan bevándorlókat Garbski-visszatérőknek is nevezték. Az Európában egyre erősödő nacionalizmus és antiszemitizmus egyre több zsidót az Izraelbe történő kivándorlásra ösztönzött. A Népszövetség 1923-ban elfogadta Palesztina felosztását, melynek értelmében Transzjordánia külön mandátum-területté vált. Ezáltal könnyebbé vált a bevándorlás is. Valójában sok európai zsidó inkább az Egyesült Államokba kívánt kivándorolni,

de az USA által 1924-ben elfogadott bevándorlási korlátozás ezt lehetetlenné tette. Az Európát elhagyni akarók számára egyedül Palesztina kínált lehetőséget. Hasonlóan a néhai Szovjetunió 1989-ben csak Izraelbe engedélyezte az országot elhagyni kívánó zsidók kivándorlását. Az előző három alkalomtól eltérően, most főleg középosztálybeliek érkeztek Európából, akik az ipar, a kereskedelem és a termelés területén tevékenykedtek. Tizből nyolc bevándorló a városokban telepedett le, legtöbbször Tel Avivban. A földművelő kibucokba kevesen mentek. Tel Avivban 1925-ben már 40.000 zsidó élt, míg Haifában 14.000. Ez a bevándorlási időszak a legjobbkor erősítette a zsidó lakosságot, ugyanis az 1926-os gazdasági válság miatt sokan elhagyták az Ígéret Földjét. Az 1924-es évben a gyárakban 46 sztrájkot tartottak, s következő évben 61-et. A munkavállalók növekvő száma feszültséget keltett a munkaadók és alkalmazottak között. A gazdasági válság 1928-ban ért véget.

Aviel Schneider - Israel Heute
Ford.Csoma L

Sikeres volt a kassai Alkotmánymenet

A felvidékiek küzdelmükben összmagyar és amerikai támogatottságot élveznek, a szlovákság még nem mozdul az ügyben...

A kettős állampolgárság intézményét szorgalmazó munkacsoport és az érintettek bíznak abban, hogy minél többen felfigyelnek az alkotmányellenes törvényre, s megszüntetik azt.

Gubik László: Önzetlen és méltó gesztust tettünk

A 2012. szeptember 1-jén Kassán szervezett Alkotmánymeneten Gubik László az összetartozás gondolatait olvasta fel. Először a tengerentúli, az amerikai magyarság üzenetét ismertette. George E. Pataki New York volt kormányzója, a Magyar Emberi Jogok Alapítvány és az Amerikai Magyar Koalíció az alkotmányos jogokért tüntető felvidékiekhez levelet küldött, melyben arra hívták fel a figyelmet, hogy teljes mértékben kiállnak a felvidékiek mellett, s úgy gondolják, hogy Szlovákia az ilyen lépésekkel nem szolgálja sem a jó szövevényes, sem a jó

partneri, sem a közös európai szellemiségnek az ügyét. George Pataki, aki olasz és ír is, mindig magyar származását tartotta a legfontosabbnak, s elhatározta felveszi a magyar állampolgárságot. Pataki kiáll amellett is, hogy az itt élő közösségeket nem szabad jogaikban és életük mindennapjaiban diszkriminálni. Úgy gondolja, hogy a felvidéki magyar közösség gazdagítja mind a Kárpát-medencét, mind szlovák állampolgárként Szlovákiát, éppen ezért engedtesék meg a szlovákiai magyarok számára is, hogy mellett, hogy felveszi a magyar állampolgárságot, ne veszítsék el a szlovákot – foglalta össze Gubik László. Hozzátette, hogy a Kárpát-medence más pontjain is hasonlóan megmozdult a közösség és a jogtiprások ellen emelte fel a hangját, mégpedig Székelyföldön, ahol a Székely Mikó Kollégium visszaállamosítása ellen tüntetett harmincezer ember Sepsiszentgyörgyben, akiknek

Kassáról is üzenetek. Ahogyan az erdélyiek is üzenetek a felvidékieknek. Kassára a Székelyföldért Társaság küldött levelet. „Nagyon reméljük, hogy az ügyüket, ahogyan a miénket is nemsokára siker övezi” - nyilatkozta a Felvidék.ma-nak Gubik László. Elmondta: „Lényegében egy nagyon önzetlen és méltó gesztust tettünk a társadalmunk felé, ugyanis egy szlovák többségű városba jöttünk el békés módon tüntetni a jogainkért, s a számbeli többségi nemzetet kívánjuk meggyőzni arról a saját alkotmányának a napján, hogy ragaszkodjon az alkotmányához. Reméljük, hogy sikerült a szlovákság a figyelmét felhívni. Mi hangsúlyozzuk, nem egy magyar ügyről van szó, hanem mindenkié, aki fontosnak tartja a jogállamiságot. Bízunk benne, hogy a taláros testület, melynek épülete előtt tartottuk ma a tüntetést, napirendre tűzi végre, s alkotmányellenessé nyilvánítja az állampolgársági

törvény azon passzusait, melyeket mi kifogásolunk” – szögezte le Gubik László, a rendezvény főszervezője.

Szeretnék felhívni a társadalom figyelmét

Úgy a magyar, mint a szlovák közösgében nem egyértelműen világos, hogy mi is történik Szlovákiában, hogy saját akaratukon kívül veszítik el szlovák állampolgárságukat, akik egy másik ország állampolgárságát is felveszik. Ezért szeretnék, ha a közvélemény felfigyelne az alkotmányellenes törvényre. **Boldoghy Olivér**, az Alkotmánymenet vezetője szintén bízik abban, hogy erre a megmozdulásra felfigyel a média, a politikusok, a döntéshozók... „S főleg az alkotmánybírák is elkezdene foglalkozni ezzel a beadvánnyal, s mielőbb döntésre viszik” – reménykedik Boldoghy Olivér. A Felvidék.ma-nak elmondta rendkívül boldog, hogy annyian elmentek Kassára. „Rendezetten, békében, méltóságteljesen zajlott az egész, fantasztikusak voltak a felszólalók, a hangulat, még az időjárás is nekünk kedvezett, s a helyi szervek is segítőkészek voltak. Nagyon szépen köszönöm a Felvidék.ma-nak, köszönöm mindenkinek a segítséget, aki részt vett ennek a megmozdulásnak a megszervezésében, s elsősorban azoknak, akik idejöttek” – nyilatkozta Boldoghy. A kettős állampolgárság intézményét szorgalmazó munkacsoportnak ez volt az első cselekedete, hogy szeptember 1-jén újabb tüntetést szervezett. Mint **Samu Istvántól**, a munkacsoport vezetőjétől megtudtuk a későbbiekben tevékenységük áttolódik szakmaivá, de a mozgalmi jelleget is meg szeretnék őrizni. „Ezzel is megpróbáljuk felhívni a szlovákiai társadalom figyelmét, hogy milyen hiányosságok vannak a Szlovák Alkotmány-

ban. A munkacsoport tagjaival, akik különböző civil szférából, politikai pártokból érkeztek egy koordinációs csoportot próbálunk alkotni, a munkacsoport erre hivatott, hogy összehangolja a különböző kezdeményezéseket. A közeljövőben a többi civil szervezettel is megpróbálunk kooperálni, és ennek a problematikának a szakmai oldalon való megoldásáról tárgyalni” – nyilatkozta a Felvidék.ma-nak Samu István.

Az ellentörvény megszüntetését követelik

Az Alkotmánymenet első sorában az „Akarata ellenére senki sem fosztható meg a SZK állampolgárságától” feliratú kétnyelvű transzparenst a kettős állampolgárok és a petíciós bizottságból alakult kettős állampolgárság intézményét szorgalmazó munkacsoport tagjai álltak.

A száz esztendő **Tamásné Szűcs Ilonka** néni hőiesen kiállt, s példát mutatott kitartásból is. „Akibe a sorsa csak egy kis nemzeti érzést is ültetett, az most itt van, s tesz érte valamit” – nyilatkozta szomorúsággal a szívében, hogy kisebbik lánya már csak lélekben, s gyászszalagos fényképpel kísérelte el Kassára.

Dolnik Erzsébet nagyon örült annak, hogy ennyien eljöttek, s valóban képviselik a felvidéki magyarságot. „Túlzottan nagy boldogság viszont nem tölt el, mert az lenne a jó, ha nem kellene ilyen rendezvényeken részt venni, s egyáltalán szervezni. De megpróbálunk mindannyian közösen tenni azért, hogy ezt a szerencsétlen ellentörvényt megszüntesse az alkotmánybíróság, és egy európai-szintű törvény keletkezzék” – nyilatkozta a Felvidék.ma-nak. Hasonlóan vélekedik **Kassai Gyula** református lelkész is. „Örülök annak, hogy részese lehettem ennek

a tiltakozásnak, s annak is, hogy reménység fölött sokan eljöttek keletről és nyugatról. Sokan érzik azt, hogy az igazságtalanság ellen csak úgy lehet küzdeni, hogyha hangosan kimondjuk a véleményünket, és összetartunk. Én ezt az összefogást éreztem itt, hogy mindenkinek egyféleképpen dobogott a szíve, s mindnyájan azért voltunk itt, hogy ez a lehetetlen helyzet változzon. Egy útnak a kezdetén vagyunk. Hiába egy évvel ezelőtt vettem fel én is az állampolgárságot, s egy év telt el azóta, hogy az első megmozdulás volt Komáromban, de még mindig az út kezdetén vagyunk, nem látjuk még a végét, de a célt tudjuk” – szögezte le a Felvidék.ma-nak adott nyilatkozatában Kassai Gyula. A komáromi **Fehér István** tanár viszont vegyes érzéseket fogalmazott meg. „Végül is sikerült ez az akció, eredményét elérte, másrészt pedig nem bízom a mögöttünk lévő testület munkájában. Nem tudom elképzelni, hogy sarkára áll és meghozza azt a döntést, amit mi itt várunk tőle, hogy visszavonja ezt a szerencsétlen Fico-féle ellentörvényt, és tisztelni fogja a saját alkotmányát. Ha tévedtem, akkor elnézést fogok kérni tőlük” – mondta Fehér István.

HE, Felvidék.ma

*** Nőegyesületi ötlettár ***

Egyre több az allergiás, vegyszerekre érzékeny ember, gyerek. Hanyagoljuk a természetes tisztítószeret, pedig nem rosszabbak, sőt, rengeteg előnyük van. Most egy foszfátmentes, olcsó, környezetbarát, szépre mosó, antiallergén mosógél (felmosáshoz, mosáshoz, univerzális tisztítók helyett, mosogatáshoz) receptjét szeretném megosztani.

Hozzávalók: 4, 5 evőkanál (olcsó) szappanreszelék; 2,5 dl mosószóda; 2,5-3 liter víz.

Elkészítése: Vesszünk egy nagyobb lábast és beletesszük a 2,5-3 liter forró vizet és a reszelt szappant, oldódásig keverjük a tűzhelyen. Majd mehet bele lassan szórva a mosószóda, amit szintén addig keverünk, amíg teljesen feloldódik. Az eljárás során sok széndioxid keletkezik. Szellőztessetek!

(fehérítéshez fél deci bóraxot rakhatunk bele) Kicsit forraljuk, majd hagyjuk kihűlni. Amikor már nem meleg, felkeverjük habverővel, ha sűrű, akkor hígítjuk, majd tölcserrel átöntjük flakonokba. Feltűnő helyen feliratozzátok. Lehetőleg vegyszeres flakonokba töltsétek. Minden mosás előtt alaposan rázzuk fel, így tökéletes állaga lesz. Egy mosáshoz 80-125 ml-t öntsünk a dobba vagy az adagolóba (5 kg ruhához). (Fekécs Edit receptje). A bórax és a mosószóda természetben is előforduló alapanyag.

Próbálják ki! Nem csak az egészségünket védjük, de a pénztárcánkat is kíméljük.

Porubán Fülöp Angéla

Gyerekkoldal

A teljes Írás Istentől ihletett...

(2Tím 3:16-17)

Közeleg a Reformáció ünnepe, és éppen ezért gondolkozzunk egy kicsit közösen a reformáció legfontosabb vívmányáról, az Isten ígééhez való visszatérésről. Miért is olyan fontos a Biblia, az Isten szava, az evangélium pontos ismerete. Pál apostol ezt pontosan meghatározza, amikor Timóteusnak leírja: a teljes írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.

Az Isten azért teremtette meg az embert, hogy megismerje Teremtőjét, hogy lássa kegyelmét, szeretetét. Ádámnak és Évának, és az utánuk jövő nemzedékeknek lehetőségük nyílt volna arra, hogy megismerjék Istent az Ő teljes valóságában. De ezt a lehetőséget Ádám és Éva, első szüleink elvetették, amikor ellenszegültek az Isten akaratának. Attól a pillanattól kezdve az ember elvesztette annak a lehetőségét, hogy Istent teljesen megismerje. Csak annyit ismerhetünk meg az Istenből, amennyit Ő kijelent, elmond magáról.

Az Isten kijelentése pedig legteljesebben a Bibliában található. Ha valaki azt mondja magáról, hogy ismeri az Istent, hogy tudja milyen az Isten, de nem olvassa a Bibliát, az hazudik. Az nem ismerheti az Istent. Ha tehát valaki meg akarja ismerni Istent, az leginkább a Bibliából teheti meg ezt. Hogy miért? Azért, mert az egész

Szentírás az Isten műve. Az Isten vezette azoknak az embereknek a kezét, érzését, gondolatait, akik megírták a Biblia könyveit. Nos, kedves kis barátaim, ha szeretnétek megtudni, milyen is az Isten, akkor olvassátok a Bibliát, és megtudjátok.

De nem csak azért hasznos a Szentírás, mert megismerhetjük belőle az

Istent, hanem azért is, mert megtanít minket a helyes keresztyén életre. Megmutatja, milyen az igazi szeretet, hiszen olvashatunk benne Krisztusról és az Ő áldozatáról, melyet értünk hozott. Megmutatja nekünk azt, hogy mennyire sok bűnt követünk el, hogy mennyire nem vagyunk tökéletesek. De azt is elmondja, hogy Isten kegyelmes, és Krisztusban megbocsátja a mi bűneinket.

Az Isten ígéje tanít meg minket arra is, hogyan lehetünk igazán hálásak az Istennek minden kegyelméért, szeretetéért. Úgy, hogy készek vagyunk minden jónak cselekvésére.

A Biblia ismerete nélkül nem tudnánk, hogy milyen az Isten, nem tudnánk, hogyan kell helyes keresztyén életet élni, nem tudnánk, mi mindent tett értünk az Isten, és hogy mivel tartozunk neki azért a sok jóért, amit tőle kaptunk. Ezért biztatlak titeket arra, hogy olvassátok a Szentírást, és mindezekkel legyetek tisztában azért, hogy tökéletesek legyetek, mint Isten emberei és legyetek minden jócselekedetre felkészítettek.

Krausz Viktor

Imádság: Kegyelmes Isten! Köszönjük, hogy kijelentetted magad nekünk, hogy megmutattad kegyelmedet és szeretetedet Krisztusban. Kérünk add, hogy kellőképpen hálásak tudjunk ezért lenni, és jó gyermekeid tudjunk maradni. Ámen.

Aranymondás: „A teljes írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre.” 2Tímóteus 3:16

REFORMÁTUS
Újság

Gyülekezeti tájékoztató, **kiadja és terjeszti** a Deregyői Református Keresztyén Gyülekezet.

Szerkesztőség: Fülöp Sándor (főszerkesztő) ☐ Kraus Viktor (szerkesztő) ☐ Režić Annamária (szerkesztő) ☐ Györky Szilvia (felelős szerkesztő) ☐ **Nyomja:** Györky Marián - MS PRINT

Cím: 076 74 Drahňov-Deregyő 216, **Tel.:** 056/6395396, **E-mail:** ladislavcsoma@gmail.com; csomalaszlo@centrum.sk

Megrendelhető a Református Lelkeszi Hivatalokban vagy az újság címén

Reg. szám 11/94.